

Порівняльна таблиця до проекту Закону України

про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою, заходів примусового годування

Автор(и):

Прем'єр-міністр України Шмигаль Д. А.

Автори остаточної редакції:

Народні депутати України - члени Комітету Верховної Ради України з питань правової політики
01.12.2021

Дата розгляду в комітеті:

Реєстраційний № 4323

(Друге читання)

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
1	Закон України			Закон України
2	Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою, заходів примусового годування			Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування до засуджених та осіб, які тримаються під вартою, заходів примусового годування
3	Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:			Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:
4	І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:			І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
5	1. Частину третю статті 116 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3—4, ст. 21; 2016 р., № 42, ст. 700) викласти в такій редакції:			1. У статті 116 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21):
6	"3. До засудженого, який заявив про відмову від прийняття їжі, може бути застосоване примусове годування на підставі ухвали суду, прийнятої за висновком лікаря про те, що такому засудженому загрожує значне погіршення стану здоров'я та існує очевидна загроза його життю, що підтверджується відповідними медичними документами, які містять результати лабораторних, інструментальних та інших необхідних досліджень. Застосування примусового годування без ухвали суду забороняється.	-1- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176) Викласти в такій редакції: "3. До засудженого, який заявив про відмову від прийняття їжі і фактично реалізує заявлений ним намір відносно неприйняття їжі, що призводить до значного погіршення стану його здоров'я і підтверджується медичними дослідженнями і відповідними документами, які свідчать про реальну загрозу для життя засудженого, може бути застосоване примусове голодування – як вимушений, винятковий, рятівний захід	Враховано частково	1) частину третю викласти в такій редакції: "3. До засудженого, який заявив про відмову від прийняття їжі, може бути застосовано примусове годування на підставі ухвали суду, прийнятої за висновком лікаря про те, що такому засудженому загрожує значне погіршення стану здоров'я та існує очевидна загроза його життю, що підтверджується відповідними медичними документами, які містять результати лабораторних, інструментальних та інших необхідних

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>медико-біологічної допомоги від настання смерті.</p> <p>Примусове годування має за мету гуманне ставлення до особи засудженого, його прав, честі і гідності та не допускає будь якого приниження чи тортур щодо голодуючого.</p> <p>Правовою підставою для застосування примусового годування є ухвала суду, юрисдикція якого згідно з Конституцією України поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі. Обов'язковим підґрунтям для винесення ухвали суду з вказаних питань є висновок лікаря, підтверджений результатами лабораторних, інструментальних та інших необхідних фахових досліджень.</p> <p>Порядок застосування примусового годування, його види та умови тримання засуджених, які реально відмовляються від прийняття їжі, регулюється чинним законодавством та підзаконними актами України.</p>		<p>досліджень. Застосування примусового годування без ухвали суду забороняється.</p> <p>Примусове годування має на меті гуманне ставлення до особи засудженого, його прав, честі і гідності та не допускає будь якого приниження чи тортур стосовно такого засудженого.</p>
7	<p>Начальник установи виконання покарань після встановлення факту відмови від прийняття їжі засудженим повинен з'ясувати причини такого вчинку, протягом однієї доби письмово поінформувати прокурора, який здійснює на відповідній території нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, членів сім'ї засудженого (крім випадку, коли засуджений у письмовій формі повідомив начальника установи виконання покарань про відмову від надання такої інформації членам його сім'ї), а у разі відмови від прийняття їжі неповнолітнім — додатково відповідні служби у справах дітей і в разі обґрунтованості зазначених причин негайно</p>	<p>-2- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147)</p> <p>Начальник установи виконання покарань після встановлення факту відмови від прийняття їжі засудженим повинен скласти про це відповідний документ, у якому зазначити причини такого вчинку, упродовж доби письмово поінформувати прокурора, який здійснює на відповідній території нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, повідомити членів сім'ї засудженого (у разі наявності та окрім випадків, коли це спеціально заборонено засудженим, про що він у письмовій формі повідомляє начальника установи виконання покарань). У разі відмови від прийняття їжі неповнолітнім — додатково</p>	<p>Враховано частково</p>	<p>Начальник установи виконання покарань при встановленні факту відмови засудженого від прийняття їжі повинен скласти акт про відмову від прийняття їжі, у якому зазначити причини такої відмови, та протягом однієї доби:</p> <p>письмово поінформувати прокурора, який здійснює на відповідній території нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян; повідомити членів сім'ї (за наявності) засудженого, крім випадків, якщо це спеціально заборонено засудженим, про що такий засуджений у письмовій формі повідомляє начальника установи виконання покарань;</p>

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
	вжити заходів щодо задоволення законних вимог такої особи.	повідомити також батька або матір, усиновлювача або законного представника та відповідні служби у справах дітей, незалежно від бажання неповнолітнього, і в разі обґрунтованості цих причин ужити негайних заходів щодо задоволення законних вимог такої особи.		у разі відмови неповнолітнього від прийняття їжі — додатково повідомити законного представника та відповідні служби у справах дітей незалежно від бажання неповнолітнього і в разі обґрунтованості зазначених причин негайно вжити заходів щодо задоволення законних вимог такої особи.
8	Засуджений, який відмовився від прийняття їжі, з моменту встановлення такого факту має перебувати під постійним наглядом лікаря.			Засуджений, який відмовився від прийняття їжі, з моменту встановлення такого факту має перебувати під постійним наглядом лікаря.
9		-3- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Лікар несе персональну відповідальність за правильність та своєчасність визначення виду примусового годування. Кожен випадок застосування примусового годування засудженого здійснюється у присутності лікаря, про що складається відповідний документ.	Враховано частково	Лікар несе персональну відповідальність за правильність та своєчасність визначення виду примусового годування. Кожен випадок застосування примусового годування засудженого здійснюється у присутності лікаря.
10	Під час підготовки висновку лікар, зважаючи на стан здоров'я засудженого, визначає вид примусового годування.			Під час підготовки висновку лікар, зважаючи на стан здоров'я засудженого, визначає вид примусового годування.
11		-4- Н.д. Фріс І. П. (р.к. №290) Видами примусового годування є: 1) годування через назогастральний зонд за допомогою лійки; 2) годування через назогастральний зонд краплинно; 3) годування через назогастральний зонд за допомогою шприца Жане; 4) годування з ложки; 5) годування за допомогою напувальниці; 6) годування через гастростому.	Враховано Комітет з питань правової політики	Видами примусового годування є: 1) годування через назогастральний зонд за допомогою лійки; 2) годування через назогастральний зонд краплинно; 3) годування через назогастральний зонд за допомогою шприца Жане; 4) годування з ложки; 5) годування за допомогою напувальниці; 6) годування через гастростому.
12	Питання про застосування примусового годування вирішується судом у порядку, передбаченому законом.			Питання про застосування примусового годування засудженого вирішується судом у порядку, передбаченому законом.
13	Про прийняття судом рішення щодо примусового годування засудженого начальник установи виконання покарань			Начальник установи виконання покарань невідкладно інформує Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
14	невідкладно інформує Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.	<p>-5- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>Пункт 1 розділу I законопроекту доповнити новим передостаннім абзацом такого змісту:</p> <p>«Примусове годування є крайнім заходом для збереження життя засудженого і не може бути застосоване у випадках, якщо відмова від прийняття їжі більше не становить загрози його життю або засуджений заявив про своє бажання добровільно вживати їжу.».</p> <p>Обґрунтування:</p> <p>Пропонується доповнити законопроект новим положенням, у якому підкреслюється крайній (винятковий) характер такого заходу як примусове годування та унеможливаються застосування примусового годування у випадках, якщо відмова від прийняття їжі більше не становить загрози життю засудженого або він заявив про своє бажання добровільно вживати їжу. Закріплення зазначеного положення унеможливить свавільне застосування примусового годування засуджених з метою їх покарання за відмову від прийняття їжі або приниження людської гідності. Адже наявність судового рішення про примусове годування не означає, що цей захід має застосовуватися безперервно протягом строку дії такого рішення без урахування об'єктивних даних про стан здоров'я особи та існування очевидної загрози її життю внаслідок відмови від прийняття їжі. Так, зокрема, Європейський суд з прав людини в справі «Невмержицький проти України» зробив висновок, що Уряд не продемонстрував, що для примусового годування заявника існувала «медична необхідність», встановлена національними органами. Тому можна припустити, що</p>	Враховано	<p>щодо прийняття судом рішення про примусове годування засудженого.</p> <p>Примусове годування є крайнім заходом для збереження життя засудженого і не може бути застосовано у випадках, якщо відмова від прийняття їжі більше не становить загрози його життю або засуджений заявив про своє бажання добровільно вживати їжу.</p>

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		примусове годування було свавіллям. Крім того, запропоноване положення ґрунтується на приписах Мальтійської декларації відносно осіб, які оголосили голодування, що була прийнята 43-ю Всесвітньою медичною асамблеєю в 1991 р. У ній передбачено, що лікар повинен щодня запитувати, бажає чи ні пацієнт продовжувати своє голодування. Відтак примусове годування особи, яка заявляє про своє бажання добровільно вживати їжу, не допускається, оскільки матиме ознаки катування, що заборонено законом.		
15	Порядок та види примусового годування, а також умови тримання засуджених, які відмовляються від прийняття їжі, встановлюються Кабінетом Міністрів України.”.	<p>-6- Н.д. Лабунська А. В. (р.к. №174)</p> <p>Абзац восьмий пункту 1 розділу I викласти у такій редакції «Порядок та види примусового годування, а також умови тримання засуджених, які відмовляються від прийняття їжі, визначаються законами».</p> <p>-7- Н.д. Кучеренко О. Ю. (р.к. №179)</p> <p>У абзаці восьмому пункту 1 розділу I слова «встановлюються Кабінетом Міністрів України» замінити словами «визначаються законами».</p> <p>-8- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p> <p>У абзаці восьмому пункту 1 розділу I слова «встановлюються Кабінетом Міністрів України» замінити словами «визначаються законами».</p> <p>-9- Н.д. Євтушок С. М. (р.к. №436)</p> <p>У абзаці восьмому пункту 1 розділу I слова «встановлюються Кабінетом Міністрів України» замінити словами «визначаються законами»</p> <p>-10- Н.д. Соболєв С. В. (р.к. №165)</p> <p>Порядок та види примусового годування, а також умови тримання засуджених, які відмовляються від прийняття їжі, визначаються законами.”.</p>	<p>Враховано частково</p> <p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p> <p>Враховано частково</p>	Порядок примусового годування, а також умови тримання засуджених, які відмовляються від прийняття їжі, встановлюються Кабінетом Міністрів України”;

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
16		<p>-11- Н.д. Фріс І. П. (р.к. №290)</p> <p>2) частини шосту та сьому статті 116 в редакції Закону України №1488-VIII від 6 вересня 2016 року вважати частинами сьомою та восьмою відповідно.</p>	<p>Враховано</p> <p>Комітет з питань правової політики</p>	<p>2) частини шосту і сьому в редакції Закону України від 6 вересня 2016 року №1488-VIII вважати відповідно частинами сьомою і восьмою.</p>
17	2. Статтю 11 Закону України “Про попереднє ув’язнення” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360) доповнити частинами такого змісту:			2. Статтю 11 Закону України “Про попереднє ув’язнення” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360) доповнити частинами шостою – шістнадцятою такого змісту:
18	“До взятої під варту особи, яка заявила про відмову від прийняття їжі, може бути застосоване примусове годування на підставі ухвали слідчого судді, суду, прийнятої за висновком лікаря про те, що такій особі загрожує значне погіршення стану здоров’я та існує очевидна загроза її життю. Застосування примусового годування без ухвали слідчого судді, суду забороняється.	<p>-12- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p> <p>Викласти в такій редакції:</p> <p>"До особи, взятої під варту, яка заявила про відмову від прийняття їжі і фактично реалізує заявлений нею намір щодо неприйняття їжі, що призводить до погіршення стану її здоров’я і підтверджується медичними дослідженнями і відповідними документами, які свідчать про реальну і наявну загрозу для життя особи, взятої під варту, може бути застосоване примусове годування – як вимушений, винятковий, рятівний захід медико-біологічної допомоги від настання смерті.</p> <p>Примусове голодування має за мету гуманне ставлення до особи, взятої під варту, її прав, честі і гідності та не допускає будь-якого приниження чи тортур щодо голодуючого.</p> <p>Правовою підставою для застосування примусового годування є ухвала слідчого судді, суду. Обов’язковим підґрунтям для винесення ухвали слідчим суддею, судом з вказаних питань є висновок лікаря, підтверджений результатами лабораторних, інструментальних та інших необхідних фахових досліджень.</p> <p>Порядок застосування примусового годування, його види та умови тримання осіб, взятих під варту, які реально відмовляються від прийняття їжі, регулюються чинним</p>	<p>Враховано частково</p>	<p>"До особи, взятої під варту, яка заявила про відмову від прийняття їжі, може бути застосовано примусове годування на підставі ухвали слідчого судді, суду, прийнятої за висновком лікаря про те, що такій особі загрожує значне погіршення стану здоров’я та існує очевидна загроза її життю. Застосування примусового годування без ухвали слідчого судді, суду забороняється.</p> <p>Примусове годування має на меті гуманне ставлення до особи, взятої під варту, її прав, честі і гідності та не допускає будь-якого приниження чи тортур стосовно такої особи.</p>

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
19	Начальник установи попереднього ув'язнення після встановлення факту відмови від прийняття їжі особою, взятою під варту, повинен з'ясувати причини такого вчинку, протягом однієї доби письмово поінформувати про це орган досудового розслідування або суд, у провадженні якого перебуває кримінальне провадження (справа), членів сім'ї особи, взятої під варту (крім випадку, коли особа, взята під варту, у письмовій формі повідомила начальнику установи попереднього ув'язнення про відмову від надання такої інформації членам її сім'ї), а також прокурора, захисника, а у разі відмови від прийняття їжі неповнолітнім – додатково відповідні служби у справах дітей і в разі обґрунтованості зазначених причин негайно вжити заходів щодо задоволення законних вимог такої особи.	законодавством та підзаконними актами України. -13- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Начальник установи попереднього ув'язнення після встановлення факту відмови від прийняття їжі особою, взятою під варту, повинен скласти про це відповідний документ, у якому зазначити причини такого вчинку, упродовж доби письмово поінформувати про це орган досудового розслідування або суд, у провадженні якого знаходиться кримінальне провадження (справа), а також прокурора, захисника та членів сім'ї особи, взятої під варту (за наявності та окрім випадків, коли це спеціально заборонено особою, взятою під варту, про що така особа письмово повідомляє начальника установи попереднього ув'язнення). У разі відмови від прийняття їжі неповнолітнім – додатково повідомити також батька або матір, усиновлювача або законного представника та відповідні служби у справах дітей, незалежно від бажання неповнолітнього, і в разі обґрунтованості цих причин ужити негайних заходів щодо задоволення законних вимог такої особи.	Враховано частково	Начальник установи попереднього ув'язнення при встановленні факту відмови особи, взятої під варту, від прийняття їжі повинен скласти акт про відмову від прийняття їжі, у якому зазначити причини такої відмови, та протягом однієї доби: письмово поінформувати про це орган досудового розслідування або суд, у провадженні якого перебуває кримінальне провадження (справа), а також прокурора, захисника; повідомити членів сім'ї (за наявності) особи, взятої під варту, крім випадків, якщо це спеціально заборонено особою, взятою під варту, про що така особа у письмовій формі повідомляє начальника установи попереднього ув'язнення; у разі відмови неповнолітнього від прийняття їжі – додатково повідомити законного представника та відповідні служби у справах дітей незалежно від бажання неповнолітнього і в разі обґрунтованості зазначених причин негайно вжити заходів щодо задоволення законних вимог такої особи.
20	Взята під варту особа, яка відмовилася від прийняття їжі, з моменту встановлення такого факту має перебувати під постійним наглядом лікаря.	-14- Н.д. Мамка Г. М. (р.к. №147) Лікар несе персональну відповідальність за правильність та своєчасність визначення виду примусового годування. Кожен випадок застосування примусового годування засудженого здійснюється у присутності лікаря, про що складається відповідний документ	Враховано частково	Особа, взята під варту, яка відмовилася від прийняття їжі, з моменту встановлення такого факту має перебувати під постійним наглядом лікаря. Лікар несе персональну відповідальність за правильність та своєчасність визначення виду примусового годування. Кожен випадок застосування примусового годування особи, взятої під варту, здійснюється у присутності лікаря.
21	Під час підготовки висновку лікар, зважаючи на стан здоров'я особи, взятої під варту, визначає вид примусового годування.			Під час підготовки висновку лікар, зважаючи на стан здоров'я особи, взятої під варту, визначає вид примусового годування.
22		-15- Н.д. Фріс І. П. (р.к. №290)	Враховано	Видами примусового годування є:

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>Видами примусового годування є:</p> <p>1) годування через назогастральний зонд за допомогою лійки;</p> <p>2) годування через назогастральний зонд краплинно;</p> <p>3) годування через назогастральний зонд за допомогою шприца Жане;</p> <p>4) годування з ложки;</p> <p>5) годування за допомогою напувальниці;</p> <p>6) годування через гастростому.</p>	Комітет з питань правової політики	<p>1) годування через назогастральний зонд за допомогою лійки;</p> <p>2) годування через назогастральний зонд краплинно;</p> <p>3) годування через назогастральний зонд за допомогою шприца Жане;</p> <p>4) годування з ложки;</p> <p>5) годування за допомогою напувальниці;</p> <p>6) годування через гастростому.</p> <p>Питання про застосування примусового годування особи, взятої під варту, вирішується судом у порядку, передбаченому законом.</p> <p>Начальник установи попереднього ув'язнення невідкладно інформує Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо прийняття слідчим суддею, судом рішення про примусове годування особи, взятої під варту.</p> <p>Примусове годування є крайнім заходом для збереження життя особи, взятої під варту, і не може бути застосовано у випадках, якщо відмова від прийняття їжі більше не становить загрози її життю або особа, взята під варту, заявила про своє бажання добровільно вживати їжу.</p>
23	Питання про застосування примусового годування вирішується судом у порядку, передбаченому законом.			
24	Про прийняття слідчим суддею, судом рішення щодо примусового годування особи, взятої під варту, начальник установи попереднього ув'язнення невідкладно інформує Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.			
25		<p>-16- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>Пункт 2 розділу I законопроекту доповнити новим передостаннім абзацом такого змісту:</p> <p>«Примусове годування є крайнім заходом для збереження життя взятої під варту особи і не може бути застосоване у випадках, якщо відмова від прийняття їжі більше не становить загрози її життю або особа, взята під варту, заявила про своє бажання добровільно вживати їжу.».</p> <p>Обґрунтування:</p> <p>Пропонується доповнити законопроект новим положенням, у якому підкреслюється крайній (винятковий) характер такого заходу як примусове годування та унеможливаються застосування примусового годування у випадках, якщо відмова від прийняття їжі більше не становить загрози життю взятої під варту особи або вона заявила про своє бажання добровільно</p>	Враховано	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>вживати їжу. Закріплення зазначеного положення унеможливить свавільне застосування примусового годування взятих під варту осіб з метою їх покарання за відмову від прийняття їжі або приниження людської гідності. Адже наявність судового рішення про примусове годування не означає, що цей захід має застосовуватися безперервно протягом строку дії такого рішення без урахування об'єктивних даних про стан здоров'я особи та існування очевидної загрози її життю внаслідок відмови від прийняття їжі. Так, зокрема, Європейський суд з прав людини в справі «Невмержицький проти України» зробив висновок, що Уряд не продемонстрував, що для примусового годування заявника існувала «медична необхідність», встановлена національними органами. Тому можна припустити, що примусове годування було свавіллям. Крім того, запропоноване положення ґрунтується на приписах Мальтійської декларації відносно осіб, які оголосили голодування, що була прийнята 43-ю Всесвітньою медичною асамблеєю в 1991 р. У ній передбачено, що лікар повинен щодня запитувати, бажає чи ні пацієнт продовжувати своє голодування. Відтак примусове годування особи, яка заявляє про своє бажання добровільно вживати їжу, не допускається, оскільки матиме ознаки катування, що заборонено законом.</p>		
26	Порядок та види примусового годування, а також умови тримання узятих під варту осіб, які відмовляються від прийняття їжі, встановлюються Кабінетом Міністрів України.”.	<p>-17- Н.д. Лабунська А. В. (р.к. №174)</p> <p>Абзац восьмий пункту 2 розділу I викласти у такій редакції: "Порядок та види примусового годування, а також умови тримання узятих під варту осіб, які відмовляються від прийняття їжі, визначаються законами".</p> <p>-18- Н.д. Кучеренко О. Ю. (р.к. №179)</p>	<p>Враховано частково</p> <p>Відхилено</p>	Порядок примусового годування, а також умови тримання осіб, взятих під варту, які відмовляються від прийняття їжі, встановлюються Кабінетом Міністрів України".

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>У абзаці восьмому пункту 2 розділу I слова «встановлюються Кабінетом Міністрів України» замінити словами «визначаються законами».</p> <p>-19- Н.д. Цимбалюк М. М. (р.к. №176)</p> <p>У абзаці восьмому пункту 2 розділу I слова «встановлюються Кабінетом Міністрів України» замінити словами «визначаються законами».</p> <p>-20- Н.д. Євтушок С. М. (р.к. №436)</p> <p>У абзаці восьмому пункту 2 розділу I слова «встановлюються Кабінетом Міністрів України» замінити словами «визначаються законами».</p> <p>-21- Н.д. Соболєв С. В. (р.к. №165)</p> <p>Порядок та види примусового годування, а також умови тримання узятих під варту осіб, які відмовляються від прийняття їжі, визначаються законами.»</p>	<p>Відхилено</p> <p>Відхилено</p> <p>Враховано частково</p>	
27	II. Прикінцеві положення			II. Прикінцеві положення
28	1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.			1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.
29		<p>-22- Н.д. Стефанчук Р. О. (р.к. №2)</p> <p>Розділ II законопроекту доповнити новим пунктом другим такого змісту:</p> <p>«2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом затвердити порядок та види примусового годування, а також умови тримання узятих під варту осіб, засуджених, які відмовляються від прийняття їжі.».</p> <p>У зв'язку з цим пункт другий розділу II законопроекту вважати пунктом третім.</p> <p>Обґрунтування:</p> <p>У розділі I законопроекту, згідно з яким вносяться зміни до Кримінально-виконавчого кодексу України та Закону України “Про</p>	Враховано редакційно	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		попереднє ув'язнення”, передбачено, що порядок та види примусового годування, а також умови тримання узятих під варту осіб, засуджених, які відмовляються від прийняття їжі, встановлюються Кабінетом Міністрів України. Тому з метою повноцінної реалізації положень цього законопроекту пропонується визначити Кабінету Міністрів України трьохмісячний строк для прийняття відповідних нормативно-правових актів, адже в редакції законопроекту, що була прийнята в першому читанні, передбачено лише обов’язок Уряду привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом. При цьому, як відомо, на сьогодні відсутні нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, що регулюють порядок примусового годування.		
30	2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:			2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:
				затвердити порядок примусового годування та умови тримання засуджених та осіб, взятих під варту, які відмовляються від прийняття їжі;
31	привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;			привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
32	забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.			забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
33		-23- Н.д. Фріс І. П. (р.к. №290) Пункти 1 та 2 розділі II "Прикінцеві положення" Законопроекту викласти в такій редакції: «1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.	Враховано Комітет з питань правової політики	

№	Редакція, прийнята в першому читанні	Пропозиції та поправки до проекту	Висновки, обґрунтування	Законопроект, запропонований головним комітетом в остаточній редакції
		<p>2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:</p> <p>затвердити порядок примусового годування та умов тримання засуджених та узятих під варту осіб, які відмовляються від прийняття їжі;</p> <p>привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;</p> <p>забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом».</p>		

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Костін Андрій Євгенович

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000053E22E0027179400

Дійсний до: 28.04.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-26/03-2021/385100 від 10.12.2021

754145